

อมตะพระเกจิ'หลวงพ่อโหน่ง' วัดคลองมะดัน จ.สุพรรณบุรี

“อมตะพระเกจิ” หมายความว่า ‘พระเกจิอาจารย์ในอดีต’ ผู้เรืองวิชาอาคม มีจริยวัตรและปฏิปทาอันงดงาม เจริญตามรอยองค์พระอริยเจ้าพระศาสดาแห่งพระพุทธศาสนาอย่างแท้จริง เป็นที่เคารพศรัทธาของปวงชน ซึ่งถึงแม้ท่านจะจากไปนานแสนนาน แต่ก็ยังคงอยู่ในความรำลึกนึกถึงและเลื่อมใสศรัทธาไม่เสื่อมคลาย “หลวงพ่อโหน่ง วัดคลองมะดัน (วัดอัมพวัน) อดีตพระเกจิดังแห่งเมืองสุพรรณบุรี”

หลวงพ่อโหน่ง อินทสุวณฺโณ เป็นชาวสุพรรณบุรีโดยกำเนิด เกิดที่บ้านสองพี่น้อง อ.สองพี่น้อง เมื่อปีพ.ศ.2408 ในตระกูลโตงาม ศึกษาเล่าเรียนที่วัดสองพี่น้อง จนอ่านออกเขียนได้ทั้งอักษรไทยและขอม จากนั้นช่วยบิดามารดาประกอบสัมมาอาชีพอย่างขยันขันแข็ง ประพฤติดี ชอบช่วยเหลือผู้อื่น มักน้อย และรักสันโดษ

จนอายุได้ 24 ปี ในปีพ.ศ.2433 ได้อุปสมบท ณ พัทธสีมาวัดสองพี่น้อง มีพระอธิการจันทร์ เจ้าอาวาสวัดทุ่งคอก เป็นพระอุปัชฌาย์, พระอาจารย์คิชู เป็นพระกรรมวาจาจารย์ และพระอธิการสุด เป็นพระอนุสาวนาจารย์ โดยตั้งใจจะบวช 1 พรรษา ในสมณเพศ มีความเคร่งครัดในวัตร

พระหลวงพ่อโหน่ง พิมพ์ขุมกอใหญ่ (นิยม)

ปฏิบัติ ฝ่าใจศึกษาพระธรรมวินัย คณฤชระและวิปัสสนาธุระจนรู้ซึ่ง เมื่อครบกำหนดตัดสินใจไม่ลาสิกขา จากนั้นออกเดินทางไปยังวัดทุ่งคอก เพื่อฝากตัวเป็นศิษย์ พระอธิการจันทร์ พระอุปัชฌาย์ ผู้มีชื่อเสียงและกิตติศัพท์ด้านวิปัสสนากรรมฐานและวิชาอาคมแขนงต่างๆ

ศึกษาอยู่ 2 พรรษา จึงลาเดินทางไปฝากตัวเป็นศิษย์หลวงพ่อนิยม วัดน้อย อ.บางปลาม้า อีก 2 พรรษา แล้วจึงกลับมาจำพรรษาที่วัดสองพี่น้องตามเดิม

ในช่วงศึกษาที่วัดน้อยนั้น ท่านได้รู้จักกับหลวงพ่อบาน วัดบางนมโค จ.พระนครศรีอยุธยา ซึ่งได้เดินทางมาฝากตัวเป็นศิษย์หลวง

พ่อนิยมเช่นกัน โดยท่านนับเป็นศิษย์รุ่นพี่ หลวงพ่อนิยมยังได้เคยปรารภกับหลวงพ่อบานว่า “ถ้าข้าตายแล้ว สงสัยธรรมข้อใดให้ไปถามท่านโหน่งเขานะ เขาพอแทนข้าได้”

เมื่อกลับมาจำพรรษาที่วัดสองพี่น้อง หลวงพ่อโหน่งยังมีความเกี่ยวพันกับพระเกจิชั้นผู้ใหญ่ 2 รูป ซึ่งเป็นคนบ้านสองพี่น้องเช่นเดียวกัน เมื่อครั้งอุปสมบทที่วัดสองพี่น้อง ถือเป็นพระกรรมวาจาจารย์ของ สมเด็จพระญาณสังวรญาณ (วัน ปุณณสิริ) วัดโพธิ์ สมเด็จพระสังฆราชองค์ที่ 17 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ และเป็นพระอนุสาวนาจารย์ของหลวงพ่อดอกน้ำ (สด จันทสโร) แห่งวัดปากน้ำภาษีเจริญ

หลวงพ่อโหน่งเป็นพระผู้มีปฏิปทาและจริยวัตรงดงาม เป็นที่เลื่อมใสศรัทธา ชื่อเสียงและเกียรติคุณของท่านเริ่มขจรขยายไกล ทั้งด้านวิปัสสนากรรมฐานและวิชาอาคมต่างๆ หลวงพ่อแสง เจ้าอาวาสวัดคลองมะดัน หรือวัดอัมพวัน อ.สองพี่น้อง ผู้เก่งกล้าในวิชาอาคม ได้ทราบถึงกิตติศัพท์จึงเดินทางมาพบและสนทนาธรรมอยู่เป็นเนืองนิจ จนมีความสนิทสนมกันมากและได้ชักชวนหลวงพ่อโหน่งให้มาอยู่ด้วยกันที่วัดคลองมะดัน ซึ่งหลวงพ่อโหน่งก็ตอบตกลงด้วยความเต็มใจ

พุทธศาสนิกชนโดยส่วนตัว

วัดดงมะดะของท่านนั้นเป็น “พระพิมพ์ดินเผา” โดยครั้งแรกกำหนดสร้างจำนวน 84,000 องค์ แต่ญาติโยมและบรรดาลูกศิษย์ลูกหาได้ช่วยกันพิมพ์ขึ้นมาจนเกินจำนวน ซึ่งน่าจะไม่ว่ากันว่าแสนองค์ และยังมียากมายหลากหลายพิมพ์ ทั้งพระบูชา พระเครื่อง อาทิ พิมพ์ขุมกอ พิมพ์ขุนแผนหน้าค่าย พิมพ์ขุนแผน 5 เหลี่ยม พิมพ์ตรีภาย พิมพ์ไสยาสน์ พิมพ์พรหมณ์ พิมพ์ขุมปราสาท พิมพ์สมเด็จพระ ฯลฯ การสร้างนั้นต่างคนก็จะกดพิมพ์สร้างไปเรื่อยๆ แล้วรวบรวมไว้ เมื่อได้จำนวนตามความต้องการจึงเผา โดยพระอาจารย์ช่วยได้ก่อเตาและเผา ในขณะที่เผาองค์พระหลวงพ่อโหน่งก็จะประกอบพิธีพุทธาภิเษก โดยอาราธนาพระสงฆ์ในวัดสวดมนต์พร้อมกัน เมื่อเสร็จสิ้นพิธีได้แบ่งส่วนหนึ่งนำไปบรรจุไว้ที่ปูชนียสถานหลายแห่งที่อยู่ในวัดคลองมะดัน (อัมพวัน) และวัดทุ่งคอก ส่วนที่เหลือก็แจก

พระพิมพ์ที่ได้รับความนิยมสูงสุดคือ “พิมพ์ขุมกอ” ซึ่งค่านิยมจะแตกต่างกันไปตามความสมบูรณ์ขององค์พระ แต่อย่างไรก็ตาม “พระหลวงพ่อโหน่ง” ทุกพิมพ์ ล้วนทรงพุทธคุณทั้งเมตตามหานิยม และแคล้วคลาดเป็นที่ปรากฏ เป็นที่นิยมและแสวงหาอย่างสูงสืบมาถึงปัจจุบัน

เนื่องจากต้องการศึกษาความรู้เพิ่มเติมจากหลวงพ่อแสงเช่นกัน

หลวงพ่อโหน่งมรณภาพในปีพ.ศ.2477 สิริอายุ 69 ปี พรรษา 46 นับเป็นการสูญเสียพระเกจิผู้เปี่ยมด้วยศีลจารวัตรและเมตตาบารมีธรรม พระอริยสงฆ์ผู้เป็นที่เคารพเลื่อมใสศรัทธาแก่